

Centrul Cultural
REDUTA, Brașov

Asociația pentru cercetare
și educație "Henri Coandă"

Uniunea Scriitorilor
din România, fil. Brașov

Vol.V Nr.2/2013. Serie nouă. Revistă murală
Număr special: Modelul cultural european
ISSN 1584-2045

Gustave Moreau

Două metafore comunicaționale caracterizează întâmplările biblice: cea arhicunoscută, a Turnului Babel și a împărțirii limbilor, și cea a Rusaliilor, a Pogorârii Sfântului Duh, sau a înțelegerii mutuale, în ciuda diferențelor dintre limbile vorbite. Comunicarea interculturală coexistă, teoretic, în ambele ipostaze. Turnul Babel nu este o metaforă a discordiei, ci una a distincției. Lipsa concordiei nu înseamnă discordia, cu atât mai mult cu cât lipsa concordiei nu a fost planificată sau dorită. Disensiunile, neînțelegerile particulare în zona marginalului, a granițelor, a „frontierelor spiritualizate” și nu stăpânite de duh, sunt întâmplări ale dialogului dintre vecini. Cea de-a doua metaforă, a Pogorârii Sfântului Duh, nu face direct obiectul discuției pe marginea comunicării interculturale (decât în marginal și particular), și asta pentru că, în primul rând, vecinii, vorbitori de limbi diferite, înțeleg aceeași limbă, a duhului, a locului, a pământului, a benedictiunii de dincolo de posibila concordie umană. Probabil că nu omul unește, ci cultura, locul, bătaura, focul luminos al vetrei, lumina cuvântului care nu concepe discordie. Dar această formă a comunicării nu este direct interculturală. E, mai degrabă, comunicare transetnică, translingvistică, transconfesională chiar, dar prin contribuția părților, implicate organic în configurarea întregului, se naște o comunitate și implicit o cultură care, indiferent de cum se numesc sau se declară cei ce o populează, depășește și posibilitățile înțelegerii după norma umană. Probabil că ceea ce presupune dialogul dintre doi etnici diferiți, vorbitori de limbi diferite, este de ordinul interculturalului. Nu și în cazul în care cei doi mărturisesc aceeași cultură, aceeași etnie, aceeași apartenență la statutul superior de OM. Aici comunicarea interetnică își încetează, din neputință, aplicabilitatea. Aici se manifestă doar o formă înaltă de înțelegere a celuilalt, de convergență către un cadru cultural unic, nu prin asimilare, ci prin mărturisire, asupra căruia nu s-au putut opri nici relativii tii culturali, nici etnografiile comunicării, nici sociologii, antropologii sau pleiada de cercetători ai comunicării interculturale. Aici, în acest spațiu distinct în care nici măcar „noua alianță”, de data aceasta nu de ordin disciplinar, ci de ordin comunitar, nu poate explica, în baza legilor termodinamicii, fenomenul de uniformizare culturală a reprezentanților a zece etnii fără violență, fără supunere, fără încercarea de îngrădire a exprimării celuilalt, ceva subtil, care ține de o matematică aparte, în care $1=3$ este un rezultat cert, fără echivoc. Nu putem să proiectăm un asemenea model, dar putem spera că, doar crezând că $1=3$ am putea să ne oferim deschi și într-o lume în care interculturalul n-ar exista. Așa ar trebui să arate Europa.

Europa, dincolo de limitele interculturalului

Adrian Lesenciuc

Adresa redacției

Centrul Cultural Reduta, str. Apollonia
Hirscher nr.8, Brașov 500025
<http://www.ascedu.ro/revista.html>
a.lesenciuc@yahoo.fr

Pagina 2 (Casa Sfatului):

Aurel Ion Brumar,
Republica Literaria

Echipa
redacțională

<http://www.ascedu.ro/revista.html>

Traseul de lectură:

